

[Finansministeren.]

med den daværende finansminister i, at man måtte afvente justitsministeriets ægteskabsudvalg, som har en række af disse problemer til behandling. Sådan endte det dengang. Det er muligt, at der er noget af det, man kan klare uden at afvente den behandling i justitsministeriets ægteskabsudvalg, og det er jeg villig til at se på. Men jeg tror nok, det vil vise sig igen, at problemerne er så indviklede — for det er ikke bare et spørgsmål om de papirløse ægteskaber — at man må afvente de resultater, man kommer til i udvalget. Det vil jo være helt tosset at tage stilling på nogle af disse punkter i arveloven for så måske kort efter at skulle lave det om, fordi man er kommet til et andet resultat i udvalget. Men måske er der nogle af punkterne, man kan tage fat på uden at afvente justitsministeriets ægteskabsudvalgs beslutninger i disse sager, og i så fald vil jeg gerne være med til det.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter: Finansministeren har naturligvis ret i, at hvis der er tale om en fast ejendom, hvis nettoværdi er 400.000 kr., og der er fælleseje mellem ægtefællerne, er det kun de 200.000 kr., som længstlevende ægtefælle skal betale arveafgift af. Så bliver det en 14.000-15.000 kr., og det er selvfølgelig væsentlig mindre end 55.000 kr. Men nu skal man ikke overse, at det i vore dage er særdeles almindeligt, at ægtefæller opretter en ægtepagt — jeg skal ikke blande mig i, om det er fornuftigt eller ej, det er en privatsag — og hvis i et sådant tilfælde huset gøres til særeje for den ene, kan der opstå et problem, for så er det hele huset, som falder i arv, og så havner vi i det tilfælde, jeg nævnte som et uhyre typisk taleksempel, hvor længstlevende skal betale omkring 55.000 kr. Det er et kolossalt likviditetsproblem, og derfor mener jeg, at vi i udvalget må drøfte, om vi ikke kan nå frem til en eller anden form for henstandsordning, således at der i alt fald ikke bliver tale om kontant betaling af arveafgift for længstlevende ægtefælle, men at der måske kan finde en eller anden form for fastfrysning sted, således at likviditetsbelastningen først kommer, når længstlevende også er død. Noget i den retning tror jeg ville være et betydeligt

praktisk fremskridt, som kolossalt mange mennesker ville have gavn af.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Det er svært, men jeg skal lade være at falde for fristelsen til at komme i en polemik med finansministeren, når han stiller spørgsmålet: hvorfor gjorde I det ikke? Det kunne der nok siges et og andet meget fornuftigt om.

Når jeg vil undlade at gå ind i polemik her, er det, fordi jeg sætter det højere, at det ser ud til, at det er muligt for os at komme i gang med at drøfte forbedringerne i arveloven og ikke bare forhøjelse af afgifterne. Derfor vil jeg nu indskrænke mig til at sige tak til finansministeren for, at han gav tilsagn om, at vi kunne prøve at se på problemerne og måske løse nogen af dem allerede nu.

Så har jeg kun ét spørgsmål, som jeg ikke har fået svar på, og da jeg ved, at finansministeren vil herop igen, må jeg måske have lov at stille det igen: kan vi ikke også se på, om det ikke er muligt at definere disse alment velgørende stiftelser så præcist og skarpt, at vi kan fritage dem for arveafgift? I øjeblikket er den som bekendt 10 pct. I hvert fald burde vi da kunne fritage de formuer, der testamenteres til kommunerne, helt for arveafgift, hvis de ikke har for specielle formål.

Finansministeren (Grünbaum): Vi plejer jo i udvalgsarbejdet at tage alle de spørgsmål op, der rejses ved første behandling. Derfor har jeg også regnet med, at det spørgsmål, hr. Bernhard Baunsgaard stillede, skal tages op dér. Der er måske også andre sider af den sag, som så kan komme ind i drøftelserne. Hr. Ømann var jo inde på noget helt andet.

Jeg vil godt være med til at drøfte det i udvalget, men jeg vil dog sige til hr. Poul Schlüter, at det er ikke så længe siden, at det ærede medlems partifælle fru Hanne Budtz stillede det forslag, som hr. Poul Schlüter kom med her. Det blev, så vidt jeg husker, afvist to gange i den forrige regerings tid, men jeg vil altså gerne tage det op.

Hermed sluttede forhandlingen.